

1113**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 24 września 1999 r.

w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Porozumienia o ochronie nietoperzy w Europie, podpisanego w Londynie dnia 4 grudnia 1991 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XI porozumienia o ochronie nietoperzy w Europie, podpisanego w Londynie dnia 4 grudnia 1991 r., został złożony dnia 10 kwietnia 1996 r. Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jako depozytariuszowi, dokument przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do wymienionego powyżej porozumienia. Zgodnie z artykułem XII porozumienia weszło ono w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 10 maja 1996 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem XII porozumienia weszło ono w życie dnia 16 stycznia 1994 r.

2. Następujące państwa stały się stronami porozumienia, podpisując je bez zastrzeżenia ratyfikacji bądź składając dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, w podanych niżej datach:

Dania	6 stycznia 1994 r.
Francja	7 lipca 1995 r.
Irlandia	21 czerwca 1995 r.
Luksemburg	29 października 1993 r.
Monako	23 lipca 1999 r.

Niderlandy	17 marca 1992 r.
Niemcy	18 października 1993 r.
Norwegia	3 lutego 1994 r.
Portugalia	10 stycznia 1996 r.
Republika Czeska	24 lutego 1994 r.
Słowacja	9 lipca 1998 r.
Węgry	22 czerwca 1994 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ¹⁾²⁾	9 września 1992 r.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami wymienionego powyżej porozumienia, można uzyskać w Departamencie Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *A. Ananicz*

¹⁾ Dokument ratyfikacyjny Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej obejmuje Wyspę Man i Gibraltar.

²⁾ Dokument ratyfikacyjny Rządu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej obejmuje od dnia 23 czerwca 1999 r. obszar administracyjny Guernsey.

1114**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 9 listopada 1999 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad i sposobu wydawania funkcjonariuszom finansowych organów dochodzenia i niefinansowych organów dochodzenia upoważnień do wymierzania kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia skarbowe oraz szczegółowych zasad ich wymierzania i sposobu uiszczenia.

Na podstawie art. 136 § 2 Kodeksu karnego skarbowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wymierzania kary grzywny w drodze mandatu karnego za wykroczenia skarbowe są uprawnieni upoważnieni:

- 1) pracownicy urzędów skarbowych,
- 2) inspektorzy kontroli skarbowej,
- 3) funkcjonariusze celni,

4) funkcjonariusze inspekcji celnej — zwani dalej „funkcjonariuszami”.

§ 2. Upoważnienia do wymierzania kary grzywny w drodze mandatu karnego wydaje funkcjonariuszom, o których mowa w:

- 1) § 1 pkt 1 — naczelnik właściwego urzędu skarbowego,
- 2) § 1 pkt 2 — dyrektor właściwego urzędu kontroli skarbowej,

3) § 1 pkt 3 — dyrektor właściwego urzędu celnego,

4) § 1 pkt 4 — właściwy regionalny inspektor celny.

§ 3. 1. Upoważnienie do wymierzania kary grzywny w drodze mandatu karnego powinno zawierać oznaczenie podmiotu wydającego upoważnienie, datę wydania i termin ważności, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji służbowej, określenie obszaru, na którym upoważnienie jest ważne.

2. Upoważnienie powinno być podpisane przez podmiot, który je wydał, oraz opatrzone odciskiem pieczęci urzędowej.

§ 4. 1. Pobrana kara grzywny, wymierzona w drodze mandatu karnego, o którym mowa w art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego, jest wpłacana przez funkcjonariusza do kasy lub na rachunek bankowy:

- 1) właściwego urzędu skarbowego, jeżeli karę grzywny wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 1,
- 2) właściwego urzędu kontroli skarbowej, jeżeli karę grzywny wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 2,
- 3) właściwego urzędu celnego, jeżeli karę grzywny wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 3,
- 4) właściwego regionalnego inspektoratu celnego, jeżeli karę grzywny wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 4.

2. Wzór formularza mandatu karnego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Mandat karny kredytowany funkcjonariusz wydaje ukaranemu za pokwitowaniem odbioru.

2. Funkcjonariusz, wydając mandat karny kredytowany, poucza ukaranego o obowiązku uiszczenia wymierzonej kary grzywny w terminie siedmiu dni oraz o skutkach jej nieuiszczenia w tym terminie.

3. Pokwitowanie odbioru mandatu karnego kredytowanego przekazuje się niezwłocznie do:

- 1) właściwego urzędu skarbowego, jeżeli mandat został wydany przez funkcjonariusza, o którym mowa w § 1 pkt 1,
- 2) właściwego urzędu kontroli skarbowej, jeżeli mandat został wydany przez funkcjonariusza, o którym mowa w § 1 pkt 2,
- 3) właściwego urzędu celnego, jeżeli mandat został wydany przez funkcjonariusza, o którym mowa w § 1 pkt 3,
- 4) właściwego regionalnego inspektoratu celnego, jeżeli mandat został wydany przez funkcjonariusza, o którym mowa w § 1 pkt 4.

4. Wzór formularza mandatu karnego kredytowanego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Karę grzywny wymierzoną w drodze mandatu karnego kredytowanego ukarany jest obowiązany wpłacić w terminie 7 dni na rachunek bankowy lub do kasy:

- 1) właściwego urzędu skarbowego, jeżeli karę grzywny w drodze mandatu karnego kredytowanego wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 1,
- 2) właściwego urzędu kontroli skarbowej, jeżeli karę grzywny w drodze mandatu karnego kredytowanego wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 2,
- 3) właściwego urzędu celnego, jeżeli karę grzywny w drodze mandatu karnego kredytowanego wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 3,
- 4) właściwego regionalnego inspektoratu celnego, jeżeli karę grzywny w drodze mandatu karnego kredytowanego wymierzył funkcjonariusz, o którym mowa w § 1 pkt 4.

2. W razie dokonania wpłaty kary grzywny, o której mowa w ust. 1 pkt 1–4, na rachunek bankowy, koszty z tym związane ponosi ukarany.

§ 7. W razie nieuiszczenia w terminie kary grzywny wymierzonej mandatem karnym kredytowanym, przyjętym przez ukaranego za pokwitowaniem odbioru, ściąga się ją w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 8. 1. W przypadku określenia w przepisach szczególnych niefinansowych organów dochodzenia uprawnionych do prowadzenia postępowania mandatu karnego, upoważnienia, o których mowa w § 2, wydaje kierownik niefinansowego organu dochodzenia.

2. Karę grzywny wymierzoną w drodze mandatu karnego funkcjonariusz niefinansowego organu dochodzenia wpłaca do kasy lub na rachunek bankowy tego organu.

3. Karę grzywny wymierzoną w drodze mandatu karnego kredytowanego ukarany wpłaca, w terminie 7 dni, do kasy właściwego niefinansowego organu dochodzenia lub na rachunek bankowy tego organu.

4. Pokwitowanie odbioru mandatu karnego kredytowanego przekazuje się niezwłocznie do właściwego niefinansowego organu dochodzenia.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.